

чете безкрайна добротата, нѣщо се надигна въ гърдитѣ му и почувствува за прѣвъ пѣтъ съжаление къмъ единъ страдалецъ. Въ този мигъ изплющѣ пакъ камшикътъ на единъ войникъ и плѣсна върху гърба на Иисуса.

— Стига! — изрева Варава и се хвърли къмъ войника. — Вие мъчите невиненъ човѣкъ, осъждали сте невиненъ човѣкъ, вие сте разбойници. Азъ съмъ Варава, страшниятъ Варава, разпънете мене, пуснете този човѣкъ.

И той почна да блѣска войниците. Но блѣсна мечъ и прониза гърдитѣ му. Варава съ смъртенъ викъ се струполи. Погледътъ му затърси нѣщо и

скоро се впи въ очитѣ на Иисуса.

— Всичко ти се прощава. Ще имашъ и ти наградата си! — промълви Иисусъ и бавно отмина съ Своя кръстъ.

Йорд. п. Илиевъ

Възкресение Христово.

*Задъ леки сребърни завети
подава ликъ засмѣната зора.
Листата на зелената гора
трептятъ съ приветъ:—Христосъ Възкресе!*

*Зората — румена принцеса —
надъ пѣстритъ поля поема пѣтъ.
Потоцитъ възторжено шумятъ
съ напѣвенъ тонъ: — Христосъ Възкресе!*